



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2256/2020
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Горан Медаковић адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Радивоје Зекић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 610/19 од 14.11.2019. године, у седници већа која је одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 610/19 од 14.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 216/18 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца-противтуженог и одређено вршење самосталног родитељског права од стране оца, АА, над заједничким сином малолетним ВВ, са подацима ближе означеним у овом ставу изреке, одређено је пребивалиште малолетног ВВ на адреси пребивалишта оца, одређено је одржавање личног односа малолетног ВВ и мајке ББ, сада ББ1, из ... у терминима ближе означеним у овом ставу изреке, обавезана је тужена-противтужиља ББ, сада ББ1, да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ месечно плаћа износ од 7.500,00 динара почев од 05.09.2018. године па убудуће, до петог у месецу за текући месец, на руке законског заступника оца АА или на други начин све сходно њиховом договору, све док та обавеза по закону траје или се одлука суда не измени или укине, с тим што ће износе доспеле до правноснажности пресуде платити одједном, у року од 15 дана. Одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу преко досуђеног износа од 7.500,00 динара до укупно траженог износа од 12.000,00 динара, за износ од 4.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев тужене-противтужиље да се њој повери самостално вршење родитељског права над заједничким дететом малолетним ВВ, да се утврди његово пребивалиште на адреси мајке, одреди начин одржавања личних односа тужиоца и малолетног детета на начин описан у ставу другом изреке, те да се обавезе тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ од по 12.000,00 динара месечно почев од 17.12.2018. године, као дана подношења противтужбе, па док за то постоје законски услови или до другачије одлуке

суда, на текући рачун мајке, а да доспеле и неисплаћене рате исплати одједном са законском затезном каматом почев од доспелости сваке појединачне рате па до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена-противтужиља да тужиоцу-противтуженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 69.650,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате у року од 15 дана, а ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог у делу потраживања исплате законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка почев од пресуђења па до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 610/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу П2 216/18 од 02.04.2019. године, у ставу првом изреке којим је одређено вршење самосталног родитељског права од стране оца АА, одређено пребивалиште малолетног ВВ на адреси пребивалишта оца АА, одређен модел одржавања личних односа малолетног ВВ и мајке ББ (сада ББ1), обавезана тужена да доприноси издржавању малолетног детета почев од 05.09.2018. године и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу П2 216/18 од 02.04.2019. године у ставу првом изреке у преосталом делу, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца АА којим је тражено да се одреди пребивалиште малолетног ВВ на свакој другој адреси на којој буде пребивалиште оца. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртм изреке пресуде Основног суда у Вршцу П2 216/18 од 02.04.2019. године и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то против дела става првог изреке којим је тужена-противтужиља обавезана да на име свог доприноса за издржавање малолетног сина ВВ плаћа месечни износ од по 7.500,00 динара, тужена-противтужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене-противтужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије којима се указује да се из образложења првостепене и другостепене пресуде не може са сигурношћу утврдити које су релевантне чињенице утврђене на основу сваког појединачног доказа а које на основу свеобухватне оцене изведених доказа, нити је дата потпуна и прецизна оцена изведених доказа, указују на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, па нису од значаја сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП да се ревизија не може изјавити због означене повреде поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни ВВ је рођен дана ...2006. године у ..., у ванбрачној заједници оца АА и мајке ББ. Мајка ББ напустила је ванбрачну заједницу 2014. године, 2015. године засновала је брачну заједницу са ГГ у којој има два детета, рођена 2015. и 2018. године и живи у ..., у породичној заједници

са мужевљевим родитељима, у кући власништво свекра. Малолетни ВВ је остао да живи са оцем АА у ..., у породичној заједници са очевим родитељима где живи од рођења, у кући величине 130 м², власништво деде по оцу, која је пространа, адекватно опремљена и одржавана. ВВ има 13 година, похађа седми разред основне школе у Отац АА је завршио основну школу, запослен је у ... „ДД“ где остварује месечну зараду од 25.000,00 динара. Његов отац ЂЂ нема никаквих примања а мајка ЕЕ је повремено запослена. Породица се храни производима из сопственог домаћинства, обзиром да имају домаће животиње (овце, кокошке, свиње), као и четири ланца земље и башту. Тужена ББ је завршила два разреда средње ... школе и ванредно похађа трећу годину, запослена је у ... „ЖЖ“ и остварује примања у висини од 26.000,00 динара месечно, тренутно је на породилском одсуству. Месечне потребе малолетног ВВ, које се односе на трошкове за школске књиге и школски прибор, исхрану, трошкове одеће и обуће, личне хигијене, као и трошкове тренирања фудбала, износе укупно 17.000,00 динара. Тужена ББ, обзиром да живи у породичном домаћинству супругових родитеља, плаћа са мужем половину износа од 25.000,00 динара на име месечних дажбина, зарада њеног супруга износи 28.000,00 динара месечно, с тим што је оптерећена са два кредита. Трошкове које имају на име издржавања два малолетна детета износе око 40.000,00 динара месечно. Парничне странке не поседују непокретну имовину на своје име.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилном применом одредаба чланова 160. и 162. Породичног закона РС, утврдили обавезу тужене-противтужиље да издржава малолетно дете износом од по 7.500,00 динара месечно, имајући у виду узраст малолетног ВВ, уобичајене трошкове који су на месечном нивоу потребни за његово издржавање, као и минималну суму издржавања - накнаду за лица на породичном смештају коју периодично утврђује надлежно министарство у складу са законом, а која је у време доношења првостепене пресуде износила 26.068,00 динара.

Неосновани су наводи у жалби тужене-противтужиље да је висина доприноса за издржавање малолетног ВВ, коју је она у обавези да плаћа преко износа од 5.000,00 динара, превисоко одређена, обзиром да тужена из садашњег брака има двоје деце, пошто је на породилском одсуству не може додатно да се ангажује, да чињеница да месечни трошкови које има тужена и њен супруг за издржавање њихово двоје малолетне деце износе око 40.000,00 динара, није правилно оцењена од стране нижестепених судова, а да су материјалне прилике тужиоца далеко боље у односу на тужену и њеног супруга, јер се домаћинство тужиоца храни производима из сопственог домаћинства, а опште позната чињеница је да су далеко већи трошкови издржавања двоје малолетне деце у односу на месечне потребе за издржавање малолетног сина ВВ.

Наиме, првостепени суд је потребе малолетног ВВ, који је рођен ...2006. године, похађа седми разред основне школе и има 13 година, утврдио у износу од по 17.000,00 динара месечно, а потребе двоје малолетне деце тужене, која су рођена 2015. и 2018. године, у износу од око 40.000,00 динара месечно према наводима тужене, из чега произилази да су потребе малолетног ВВ, који осим потреба материјалне егзистенције има и друге социјалне потребе које произилазе из околности у којима малолетни ВВ живи и у којима остварује друштвене контакте примерене свом узрасту, мање од потреба много млађе деце тужене. Осим тога, без обзира на чињеницу што се тужена сада налази на породилском одсуству, које је привремено стање, радно је активна и у могућности да и допунским радом оствари приходе. Тужена као мајка може и мора да

доприноси издржавању малолетног ВВ износом од по 7.500,00 динара месечно, а да не угрози своју егзистенцију, а тиме посредно и извор прихода за малолетног ВВ, посебно имајући у виду висину минималне суме издржавања од 26.068,00 динара месечно, док ће преостали део износа покрити законски заступник и то делимично новчаним давањима а делимично свакодневним радом и бригом о малолетном ВВ.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију тужене-противтужиле и одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић